

Sparerne ved sin Kapital og sin Reservefond.

Den højtærede Indenrigsminister maa altsaa vide, at der er en Væsensmodstand her fra forskellig Side mod hans Bank- og Sparekasseraad, og hvis han stiller sig saaledes, at han uden dette saa at sige slet ikke ønsker en Behandling af Lovforslaget, saa bliver dette vistnok vanskeligt at føre gennem dette høje Ting. Om det gaar nemt i Folketinget, ved jeg ikke, men i dette høje Ting synes der at være betydelig Modstand imod Raadet. Om man skulde kunne komme til en helt anden Maade, hvorpaa man kunde fastsætte Renten, end den, der er foreslaaet her gennem dette Raad, ved jeg ikke, men selve Raadet synes mig at være en saa indviklet og saa vanskeligt virkende Indretning, at jeg meget beklager, at den højtærede Indenrigsminister vil staa paa det, han i Dag har sagt; han skulde meget hellere, forekommer det mig, have anvendt den Indflydelse, han har som Minister overfor det Flertal, han har i Folketinget, derhen, at man kunde enes om at gennemføre et Lovforslag af denne Art uden at tage denne nye Ting med i Betragtning. Vi har dog haft en Sparekasselov før, uden at vi deri har haft en Bestemmelse om et saadant Renteraad som det, der her er Tale om. Det, det gælder om, er at faa de i Øjeblikket mest betryggende Bestemmelser for Sparerens Penge, og det kan man naa uden et saadant Raad. Derfor kan jeg ikke ret vel indse, at den højtærede Minister har Lov til i saa høj Grad at gøre Lovens Tilvejebringelse afhængig af, om denne ene Bestemmelse i Forslaget vedtages eller ej.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderrup*): Jeg synes, at det ærede Medlem, der nu satte sig, gør mig Uret, naar han gaar ud fra, at jeg har knyttet dette Lovforslags Skæbne til Bank- og Sparekasseraadet, naar hele min Bestræbelse gaar ud paa at faa det løst fra Bank- og Sparekasseraadet. Det ærede Medlems Betragtninger var rigtige, saa længe den af Kommissionsflertallet som § 4 i Sparekasseloven foreslaaede Bestemmelse stod der. Jeg har haft den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Stempelbegunstigelse for Bankerne og Oprettelsen af det saa meget omtalte Raad hører sammen og maa afgøres sammen, og jeg har ønsket, at denne Afgørelse skulde træffes paa det eneste rigtige Sted, nemlig i Bankloven. Derfor har jeg her foreslaaet Bestemmelserne

affattede saaledes, at det, der i det foreliggende Forslag staar om Bank- og Sparekasseraadet, ikke har nogen som helst Betydning udover dette at sige, at hvis der bliver vedtaget, et saadant Raad, skal Sparekasserne dels med Hensyn til Deltagelsen i Udgifterne derved og dels med Hensyn til Repræsentationen forholde sig paa den og den Maade. Jeg maa tilstaa, jeg forstaar ikke, at det kan genere nogen at have disse Bestemmelser staaende, der kun træder i Kraft under en vis bestemt Forudsætning, en Forudsætning, som Lovgivningsmagten selv er Herre over at bringe til Veje eller lade være at bringe til Veje. Derfor vil jeg paa det bestemteste hævde, at saaledes som Forslaget ligger her, kan det vedtages, saa kan det gaa paa egne Ben, og det kræver ikke noget som helst i Retning af hverken en Bestemmelse om Stempelbegunstigelse eller Ikke-Stempelbegunstigelse eller en Bestemmelse om Bankraad eller Ikke-Bankraad. Det kræver kun, at man er enig i, at hvis det maatte blive vedtaget, at vi skal have et saadant Bankraad, skal Sparekasserne deltage i Udgiften og repræsenteres i det Bankraad, der tilvejebringes paa den i § 20 foreslaaede Maade. Dette er ogsaa det eneste, jeg har hævdet i min Omtale af Bank- og Sparekasseraadet. Med Hensyn til den Forbindelse, det efter min Mening har med Spørgsmaalet om Stempelbegunstigelse for Banker, har jeg ret naturligt indskrænket mig til, saa godt jeg kunde — men det er, maaske kun alt for daarligt —, at fremhæve det, der efter min Mening berettiger til denne Forbindelse, som jeg er gaaet ud fra er og vil blive fastholdt, mellem Bank- og Sparekasseraadet og Stempelbegunstigelsen for Bankerne. Jeg har i det hele taget ikke anset det for at være min Opgave at føre et Forsvar for selve Institutionen Bank- og Sparekasseraadet; jeg har kun søgt at vise, hvordan det efter det Kendskab, jeg har til Stemningen, vil blive krævet, og med hvilken Ret det efter min Mening ogsaa kunde kræves, at de to Ting, Stempelbegunstigelsen og Bank- og Sparekasseraadet, er knyttede sammen; men det har ikke noget med det her foreliggende Forslag at gøre. Dette er, som det foreligger, netop lagt saaledes til Rette, at det kan gennemføres, og jeg haaber, at det vil blive gennemført uden Hensyn til, hvad man maatte tænke paa at gøre paa Bankloven med Hensyn til Bank- og Sparekasseraadet og Stempelbegunstigelsen. Jeg synes, at disse Sager er skilt saa godt ad, som det i det